

SATHYA SAI INFORMATION

VINTER 2011

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Uveckla vänskap med Gud <i>Amrita Dhara-tal</i>	3
Hela världen genomsyras av Sai, Indulal Shah och Sarla Shah.....	15
Jag ger mig inte av någonstans, Diana Baskin.....	22
Upplavandet av sällheten i Sai Babas gudomliga närhet, N. Murthy....	24
Vilket är sant? Berättelse <i>Chinna Katha</i>	33

Viktigt meddelande

Antal prenumeranter räcker för närvarande inte till för att bära ekonomin för en papperstidning. Sathya Sai information kommer därför i fortsättningen att utkomma som e-tidning i pdf-format på hemsidan. E-tidningen "e-Sathya Sai information" kommer med första numret i april-maj 2012. Man kan läsa den på egen dator eller skriva ut den på skrivare som pdf-fil om så önskas.

Har du några synpunkter skicka gärna dessa till: xxxxxxxxxxxxxxxxx

Vänliga hälsningar

Redaktionen

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer i fortsättningen som e-tidning.

Utveckla vänskap med Gud

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal 29 juni 1996,
i Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam.

*Att följa handlingens (karmas) väg är som att färdas till fots,
att följa hängivenhetens (bhaktis) väg är som att färdas i ett fordon,
men att följa vishetens (jnanas) väg är som att färdas i ett flygplan.*

Sais ord är sanningens ord.

« telugu-vers»

ERFARANDET AV ALLTINGS ENHET ÄR VERKLIG KUNSKAP

Studenter! Sedan urminnes tider har människor diskuterat vilken av de tre huvudvägarna till människans befrielse som är den bästa, nämligen handlingens väg (karma), hängivenhetens väg (bhakti) eller visdomens väg (jnana). Det är dock bara slöseri med tiden att diskutera vilken väg som är bäst. När man betraktar dem ur ett vidgat perspektiv inser man att de bara skiljer sig till namnet och att de alla leder till samma mål.

Handlingens väg, hängivenhetens väg och visdomens väg leder alla till Den Yttersta Sanningen

Våra förfäder liknade handling, hängivenhet och visdom vid det heliga sammanflödet av de tre floderna: Ganges, Yamuna och Saraswati. Den heliga Ganges-floden symboliserar karma. Alla handlingar ni utför med er kropp bör vara heliga. Sådana heliga handlingar kommer att skänka er visdom. Hängivenhet motsvaras av Yamuna-floden. Yamuna betyder renhet, uthållighet och osjälviskhet. Medan Ganges och Yamuna flyter fram synliga ovan jord är Saraswati-floden en underström. Detta kan jämföras med att handlingar (karma) och hängivenhet (bhakti) är synliga

utåt, i motsats till visdom (jnana). Karma och bhakti kommer till uttryck i människors tankar och handlingar. Visdom har ingen yttre form. Den förblir omanifesterad som underströmmen i handlingar och hängivenhet. Visdom kommer enbart inifrån, inte utifrån. När visdom väl uppnåtts i människans inre känns dess inflytande i alla människans handlingar.

Handlingens väg, hängivenhetens väg och visdomens väg uppenbarar samma sanning och leder till samma mål. De kan jämföras med ett träd, blommor, kart och mogna frukter. Utan blommor kan inga kart bildas och därmed inte heller några mogna frukter. Deras namn och former skiljer sig, men de är i grund och botten ett och detsamma. Utan handling kan man inte uppnå hängivenhet och utan hängivenhet kan man inte uppnå andlig visdom. Varför utför man handlingar? Man utför alla handlingar för att rena sitt hjärta. *Goda handlingar renar sinnet.* Alla heliga handlingar man utför med sin kropp renar ens hjärta och leder till hängivenhet. När ens bhakti uppnått högsta renhet leder detta till jnana. Detta är en sanning som har förkunnats i Veda-skrifterna. Överensstämmelse mellan tanke, ord och handling kallas trikarana shuddhi. Den som uppnått denna enhet är en sann människa. *Det bästa sättet att studera mänskligheten är att studera människan.* Sann mänsklighet kännetecknas av överensstämmelse mellan tankar, ord och handlingar. Era ord baseras på era tankar och era handlingar baseras på era ord. Hos en sann människa finns det överensstämmelse mellan dessa. Eftersom människor nuförtiden inte inser vad sann mänsklighet innebär förlösar de helt i onödan sin tid genom att diskutera vilken av vägarna handlingens väg (karma), hängivenhetens väg (bhakti) eller visdomens väg (jnana) som är den bästa.

*Eftersom människan inte längre fruktar synd och älskar Gud
har de mänskliga värdena förfallit.
Detta är till skada för freden i världen.
« telugu-vers »*

Tala alltid sanning

Människor nu för tiden har ingen kontroll över sitt tal och sina tankar. De fäster ingen vikt vid *kärlek till Gud eller moral i samhället och fruktar inte synd*. Om ni önskar moral i samhället bör ni utveckla kärlek till Gud. Älskar ni Gud kommer ni att frukta synd. Varje ord en människa yttrar bör vara sant.

O tunga, du som kan känna smak! Du är mycket helig.

Tala sanning på det behagligaste sättet.

Upprepa oavbrutet Guds namn. Detta är din främsta plikt.

« sanskrit-vers»

Gud har givit er tungan för att ni ska kunna tala vänligt och milt och bara säga ord som är sanna. Om människan använder sin tunga på detta heliga sätt kan hon erfara sin gudomlighet. Bhagavad Gita förkunnar också detta. *Man bör bara yttra ord som är sanna och vänliga och till nytta för andra*. Ni bör inte yttra ett enda ord som sårar andra. Allt ni säger bör genomsyras av sanning och vara till nytta för andra. Det får inte vara obehagligt för andra och får inte göra dem missbelåtna. Så här bör sanning uttryckas: *Tala sanning, tala vänligt och säg inte obehagliga sanningar*. Tala alltid sanning och tala inte osanning bara för att sanningen kan misshaga andra. I en situation där ni inte kan säga sanningen är det bättre att vara tysta än att tillgripa en osanning.

Handling (karma) är grundvalen för alla andliga övningar

Människor förstår inte att handlingens väg, hängivenhetens väg och visdomens väg leder till samma slutmål. De är i själva verket steg på vägen mot renhet och gudomlighet. Karma utgör grunden till rättfärdigt handlande. *Kroppen är till för att utföra rättfärdiga handlingar*. Ett litet exempel: Det kanske inte förekommer längre, men förr brukade det finnas första-, andra- och tredjeklasskupéer på tågen. Att resa i tredjeklasskupén

var mycket obekvämt. Det var besvärligt och tröttsamt eftersom kupén var överfull. I andraklasskupén kunde man sitta bekvämt men inte ligga ner och sova. I förstaklasskupén kunde man däremot ligga bekvämt och sova. Trots skillnaderna tog alla tre kupéerna människor till samma destination. Låt oss ta ett annat exempel. Anta att ni måste åka tåg till Hyderabad från Dharmavaram. Om ni väljer att åka med ett vanligt tåg måste ni stiga av i Guntakal och bära med er bagaget för att byta till ett annat tåg som tar er till ert mål. Detta sätt att resa är lite obekvämt. Det andra sättet är att företa resan med en "direktvagn", varvid ni inte behöver lämna er kupé i Guntakal. Er vagn kopplas till ett annat tåg som tar er till ert mål. Det tredje sättet är att företa resan med ett tåg som tar er direkt till ert mål. Handlingens väg, hängivenhetens väg och visdomens väg kan liknas vid dessa tre sätt att resa med tåg.

På handlingens väg måste man stå ut med en del besvär och obekvämheter, på hängivenhetens väg finns vissa bekvämligheter men också svårigheter, medan visdomens väg är problemfri. Vad är skälet till detta? Visdomens väg (jnana) är enhetens väg. *Erfarandet av icke-dualism (alltings enhet) är sann kunskap.* Handlingens väg innebär mångfald medan hängivenhetens väg innebär tvåfald. Visdomens väg står för enhet (icke-dualism), hängivenhetens väg för tvåfald och handlingens väg för mångfald. Handlingens väg är dock grundvalen för alla andliga övningar. Endast genom handlingar (karma) kan man utveckla hängivenhet. Utan handlingar är ingen gudstillbedjan möjlig. Därför är handling ytterst viktig. Samtidigt kan man inte uppnå visdom utan hängivenhet. Därför måste man vandra alla dessa tre vägar för att erfara Gud (atman). Om ni uppfattar handlingens väg, hängivenhetens väg och visdomens väg som oberoende av varandra och gör åtskillnad mellan dem kommer ni att gå vilse och bli offer för alla slags tvivel. Kroppen är begränsad till handlingar. Handlingar (karma) är grundorsaken till att man fötts. *Därför bör ni först och främst vörda karma.* Detta lär Upanishaderna ut. Varför bör man vörda karma? Ni bör vörda denna gudomliga karma och be: "O karma! Hjälp mig att bara utföra heliga handlingar med denna kropp och alla dess organ".

Kroppen är till för att utföra handlingar. *Människan i världen måste handla*. Hela mänskligheten står under inflytande av karma och är bunden av den. Vad syftar egentligen ordet karma på? Ni tror att endast de handlingar ni utför med era händer är karma. Det stämmer inte. Till och med er in- och utandning, som sker utan att ni gör er någon ansträngning, är karma. Er andning pågår också när ni sover. På samma sätt krävs ingen handling av er för att ert hjärta ska slå. Detta är en naturlig process. Vilken ansträngning får ni göra för att blodet ska cirkulera i er kropp? Ingen alls! Alla dessa processer sker utan att ni behöver göra något. Ni kan inte leva ens ett ögonblick utan luft och inte heller utan att ert hjärta slår. Kroppen kan inte överleva om blodet inte cirkulerar. Alla dessa kroppsliga processer kräver aktivitet (karma). Ni beskyddas och hålls vid liv av karma. Därför bör ni lägga yttersta vikt vid karma och inte tro att karma är utan betydelse.

Den verkliga innebörden av en samordnad utveckling av landsbygden

Karma är högst ädel och sublim. Den är huvudorsaken och grunden till allting. Karma är till och med grunden till den subtila processen där livsenergi stiger upp från rotchakrat (muladhara chakra) till hjässchakrat (sahasrara chakra) beläget i huvudet. Det konstanta totala medvetandet (prajnana) fungerar genom hjässchakrat (sahasrara chakra). Prajnana är ingenting annat än den högsta kunskapen. Därför förkunnar Veda-skrifterna: *Gud är det högsta totala medvetandet (prajnanam brahman)*. Vem är Gud (brahman)? Han är den gudomliga yttersta grunden som själv manifesterat sig och inte är skapad av någon annan kraft eller beroende av någon annan kraft. Han är evig, sann och enastående. I vår tid är studenter intresserade av medvetandet, men de vet inget om det konstanta och totala medvetandet (prajnana).

Våra fil. kand. studenter studerar samordnad utveckling av landsbygden. Vad innebär egentligen utveckling av landsbygden? Om man säger

att det innebär utvecklingen av byar, vad är då en by? Det är inte endast en samling hus. Också människokroppen kan liknas vid en by och alla dess delar såsom händer, fötter, huvud motsvarar olika hus. Kroppens olika delar fungerar i harmoni med varandra samordnade av sinnet. Det är endast när sinnet vill som fötterna rör sig, händerna utför sitt arbete, ögonen ser och öronen hör. Sinnet råder således över alla sinnena. Sinnena i sin tur är överordnade den fysiska kroppen. Sinnet står över sinnena, medan intelligensen (buddhi) är högre än sinnet och Gud (atman) är högre än intelligensen. Den högre intelligensen (buddhi) är alltså närmast Gud (atman). Därför förkunnar Bhagavad Gita: *Gud (atman) är bortom sinnenas horisont och kan bara erfaras av den högre intelligensen (buddhi). Sinnet är orsaken till människans bundenhet och befrielse.* Sinnet är alltings orsak. Sinnet är alla kroppsfunctioners drivkraft och det är sinnet som upplever glädje och sorg som resultat av människans goda respektive dåliga handlingar. Den individuella själen (jivan) har inget med detta att göra. Handlingar (karma), hängivenhet (bhakti) och visdom (jnana) hänför sig till den fysiska kroppen. De är kortvariga eftersom den fysiska kroppen är det. *"Eftersom världen är obeständig och full av elände bör ni ständigt kontempera över Mig"* sade Herren Krishna. Därför bör ni kontempera över den eviga gudomliga grunden. Handlingens väg är dock ytterst viktig då den utgör grunden till hängivenhet som slutligen leder till visdom.

Veda-skrifterna lär ut grundsanningen att allting är ett

När man föds kallas man för barn. Vid tio års ålder kallas man pojke, vid trettio år för man. När man är 75 år kallas man farfar. Barn, pojke, man och farfar är dock bara olika namn på och former av samma person. Som Jag sagt tidigare föds Jaget (aham) av Gud (atman), sinnet av Jaget (aham) och talet av sinnet. Därför är Jaget "Guds son", sinnet "Guds sonson" och talet "Guds sonsonsson". Jaget (aham) är det man

syftar på när man säger "jag, jag, jag". Detta "Jag" är Guds ursprungliga namn. Han har inget annat namn. Det är äldre än till och med Om. Jaget (aham), sinnet och talet har alla sitt ursprung i Gud (atman). Alla tillhör de Guds (atmans) familj. Därför återspeglas Gud i dem alla. Det är ett misstag att betrakta medlemmarna i samma gudomliga familj som åtskilda från varandra. Det är på grund av den moderna tidens inflytande som människan begår misstaget att tro de är olika. Det bör råda enhet och harmoni i en familj. Splittras familjen och förlorar sin enhet blir den svag. Ett stort antal trådar utgör tillsammans ett tygstycke. Det är inte lätt att riva sönder ett tygstycke eftersom trådarna gör att det blir mycket starkt, men om trådarna åtskiljs kan de lätt slitas av även med bara ett finger. På liknande sätt har ni blivit offer för så många svårigheter på grund av att ni splittrar den gudomliga (atmiska) familjen, Gud (atman), Jaget (aham), sinnet och talet. De har alla en gemensam egenskap. Vilken är det? Det är konstant och totalt medvetandet (prajnana). Detta prajnana finns närvarande i Jaget, sinnet och även i talet.

Samma sanning förkunnas i Veda-skrifternas fyra upphöjda och djupa budskap, nämligen: *Gud är det högsta totala medvetandet (prajnanam brahma), Jag är Gud (aham brahman), Du är Det (tat tvam asi), Detta Själv är Gud (ayam atma brahma)*. På detta sätt lär Veda-skrifterna ut grundsanningen om alltings enhet. Människor nu för tiden talar om människornas broderskap, men till vad nytta? Även bröder ligger i tvist med varandra och går till domstol. Bröder kan ha så olika åsikter att det väcker hat. Därför bör ni inse mänsklighetens enhet i stället för att bara tala om människornas broderskap. Samma Gud (atma) finns inneboende i alla varelser. När ni blir övertygade om detta finns det inget utrymme för hat. Människan är offer för sina egna falska föreställningar, men hon lägger hela tiden skulden på maya (illusionen). I själva verket existerar inte maya. Det är er egen inbillning. Ni tror inte på ert eget Själv och på er egen verklighet. Vad beror det på? Brist på självförtroende har lett till brist på tro. Dessutom utvecklar ni världsliga och fysiska relationer på grund av er bundenhet till kroppen. Ni säger: "min mor, min far, min

bror och min syster”. När Yashoda (Krishnas fostermor, ö.a.) fick veta att Krishna stoppat en lerklump i Sin mun frågade hon Honom: ”Vad har Du ätit? Öppna munnen”. När Krishna öppnade munnen kunde hon se alla fjorton världarna i den. Då hon var en mycket enkel och oskuldsfull kvinna kunde hon inte tro på vad hon sett med egna ögon. Hon tänkte:

*Detta kan vara en dröm,
eller också har Herren Vishnu fördunklat min syn med Sin maya.
Kanske är detta sant eller kanske är detta bara min fantasi.
Kanske är det inte jag, Yashoda, som ser allt detta.
« telugu-vers»*

Endast Guds kärlek är helt osjälvisk

Människor nu för tiden tror varken på sig själva eller på andra. Hur kan de då tro på Gud? Därför är det nödvändigt att de utvecklar självförtroende. Det som utvecklar ert självförtroende är det rätta sättet att handla. Varje handling har en återverkan och varje ljud har ett genljud. Det finns en verklighet som utgör grunden för dessa tre: återverkan, återspeglning och genljud. Utan denna verklighet kan varken en återverkan, en återspeglning eller ett genljud finnas. Denna verklighet är oföränderlig och evig. Den är det gudomliga och det konstanta och totala medvetandet (prajñana). Den kan endast erfaras genom hängivenhet.

Vad innebär hängivenhet? Det finns nio olika former av hängivenhet: Lyssnande (*sravanam*), sång (*kirtanam*), kontemplation över Gud (*vishnusmaranam*), tillbedjan av Hans Lotusfötter (*padasevanam*), vördnadsbetygelse (*vandanam*), tillbedjan (*archanam*), tjänande (*dasyam*), vänskap (*sneham*) och överlämnande (*atmanivedanam*). Man kan välja vilken som helst av dessa former, men vänskap med Gud är den viktigaste och mest grundläggande. Gud är er enda verkliga och osjälviska vän. Det kan finnas ett visst inslag av själviskhet i er moders, faders och hustrus kärlek, men Guds kärlek saknar helt själviskhet och egennytta.

Han skänker er Sin villkorlösa och totala kärlek. Därför bör ni utveckla vänskap med Gud. Först därefter är det möjligt att totalt överlämna sig till Honom. Det var först när Sugriva med hjälp av orubblig tro utvecklat vänskap med Rama som han kunde nå framgång i sin strävan. Utan denna vänskap skulle inte Sugriva ha uppnått det önskade resultatet. Därför sade Rama: "Människor tror att vi är fyra bröder – Rama, Lakshmana, Bharata och Satrughna – men vi är inte fyra utan sex bröder. Fyra av oss är från Ayodhya, den femte är Sugriva från Kishkindha och den sjätte är Vibhishana från Lanka. Sammanlagt är vi sex bröder". Utan Sugrivas hjälp skulle inte Sita ha hittats och utan Vibhishanas hjälp skulle inte Ravana ha kunnat dödas.

Tillämpa det ni studerat

Gudomlig kraft finns inneboende i alla. Alla är gudomlighet förkroppsligad. Allt och alla i denna värld har en funktion och ett värde. Till och med en liten kvist kommer till nytta, till exempel som tandpetare. Hur nyttig och värdefull är då inte en levande människa! Ni bör inte hata någon. *Hys inte hat mot någon varelse och var vänlig mot alla och visa alla medkänsla.* Man bör inte skapa oenighet utan lyfta fram enheten mellan människor. Principen om alltings enhet är ytterst helig. Det är därför Jag ständigt uppmanar studenterna att se enheten i mångfalden. Samma gudomlighet finns inom alla människor. Handling (karma), hängivenhet (upsana) och kunskap (jnana) är avsedda att leda till att man erfar denna gudomlighet inom sig. Lovsång, meditation och upprepande av Guds namn är några av de andliga övningar som bidrar till att uppnå detta mål. Nu för tiden är ni dock oförmögna att uppnå det ni önskar. Vad är skälet? Ni förmår inte praktisera det ni hängivet talar om.

Ni påstår att ni är Ramas hängivna, men praktiserar ni vad Han lär ut? Rama följde Sin faders bud. Är det något ni tillämpar? Han gav ett föredömligt exempel på enhet mellan bröder. Följer ni Hans exempel? Rama avstod till och med Sitt kungadöme och begav Sig till skogen för

att uppfylla Sin faders ord. Finns det någon som kan följa Hans exempel? Håller ni fast vid sanningen? Står ni vid ert ord? Nej. Kan ni då kallas Rama-hängivna? Ni är bara hängivna till namnet. Ni kan inte kräva någon del av den rikedom Hans värden utgör. När kan ni bli Hans partner? Först när ni följer Hans ideal och Hans bud kan ni kräva er del av Hans rikedom. På liknande sätt kallar ni er Krishna-hängivna, men följer ni Hans bud? Nej. Hur kan ni då kalla er Krishna-hängivna? Likaså säger ni att ni är Sai-hängivna, men följer ni Hans bud? Ni har kommit hit i så många år och lyssnat till Sai Babas tal. En del av er bor här permanent, men i vilken utsträckning följer ni Sai Babas undervisning? Ni tillämpar inte ens en bråkdel av denna undervisning. Hur kan ni då förtjäna Sai Babas nåd? Att bara tänka eller lyssna eller tala är inte så viktigt utan det viktiga är att praktisera Hans undervisning som man tagit del av.

Människor studerar Ramayana, Bhagavata och Bhagavad Gita. De ägnar sig också åt vördnadsfullt läsande (parayana) och upprepande av 1008 namn på Herren Vishnu, men till vilken nytta? Detta är endast boklig kunskap. Det som fordras är kunskap som praktiseras. Ni bör tillämpa det ni studerat. Om ni så bara tillämpar en av de saker ni lärt er är det tillräckligt. Om ni inte tillämpar något alls är det rent av skamligt att ni kallar er hängivna.

Utför alla handlingar för att behaga Gud

Närhet till Gud är till ingen nytta om ni inte kan tillgodogöra er dess möjligheter. Grodan sitter på lotusblomman, men drar den någon nytta av detta? Bin flyger långväga för att dricka av lotusens nektar. Det är mycket viktigt att både vara nära (eng. near) och kära (eng. dear) för Gud. Ni är nära Honom men inte kära för Honom. Människor i fjärran länder är inte nära Honom men de är mycket kära för Honom. Om ni vill uppleva gudomlighet måste ni vara både nära Gud och vara kära för Honom. Om ni reciterar de heliga texterna men inte praktiserar någonting är ni inte

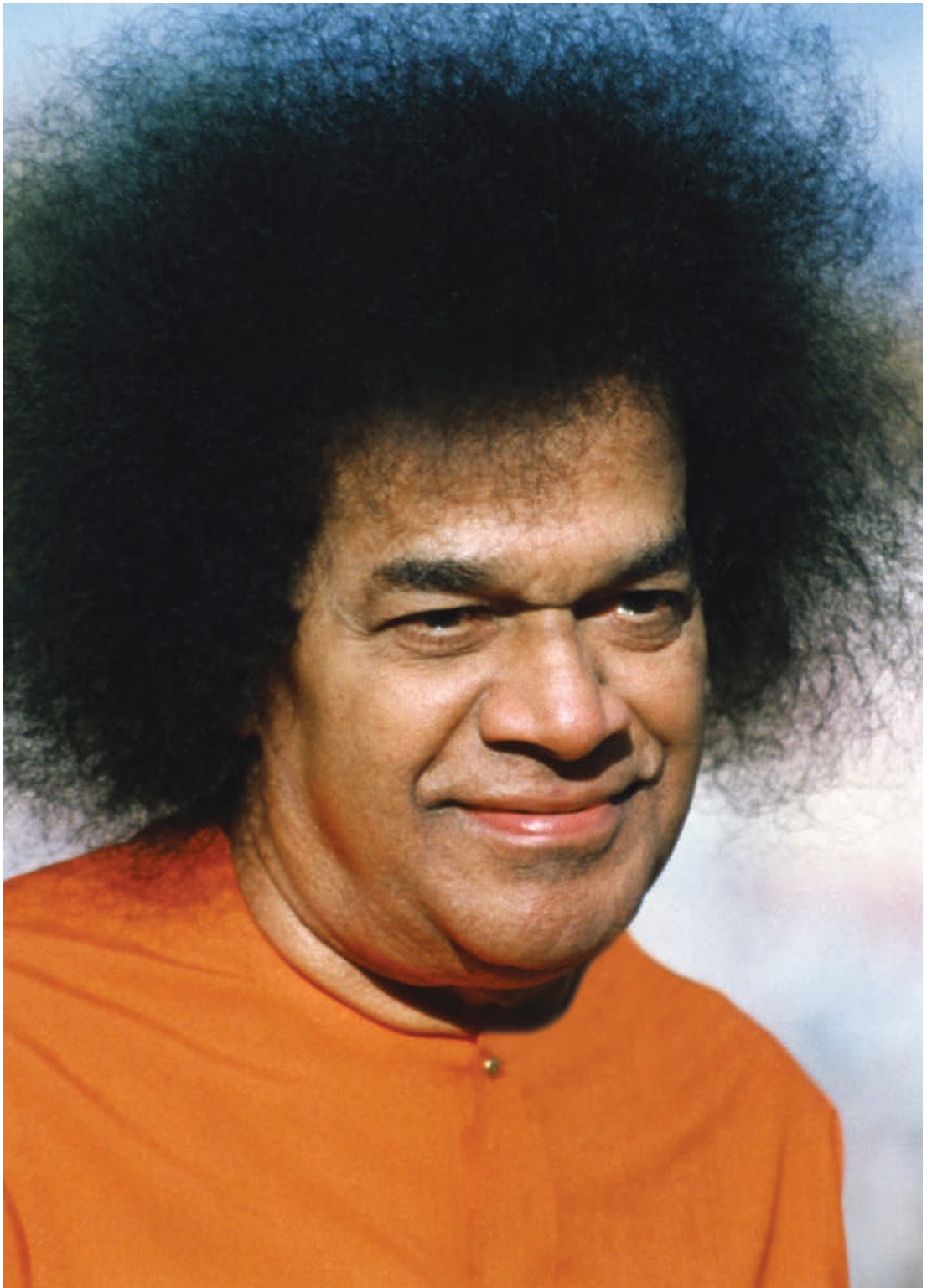
bättre än en bandspelare. Tillämpa åtminstone något av det ni lärt er. Genom att bara titta på ett kassetband kan ni inte få reda på vad som finns inspelat på det. Även om ni klipper sönder bandet i småbitar får ni inte reda på detta. När ni placerar kassetten i bandspelaren och trycker på dess strömbrytare eller sätter in batterier i den kan ni lyssna till hela bandets innehåll. Låt ert hjärta få kontakt med Gud med hjälp av kärlekens flöde. Först då kan ni höra Guds röst.

Låt er vilja underordna sig Guds vilja. Först då kan ni utveckla viljestyrka (ichchha shakti). Denna viljestyrka tar sig uttryck i handlingskraft (kriya shakti) och leder slutligen till vishetens kraft (jnana shakti). Dessa tre krafter står för handling (karma), hängivenhet (bhakti) och visdom (jnana) i nämnd ordning. Vilken handling ni än utför bör ni utföra den med rent hjärta. Betrakta varje arbete ni utför som Guds arbete. Utför alla handlingar för att behaga Gud. Det är det lättaste sättet att uppnå gudsförverkligande. Handlingens väg (karma), hängivenhetens väg (bhakti) och visdomens väg (jnana) är alla lika viktiga. Tro inte att någon av dem är överlägsen eller sämre än någon annan. De är i grunden ett och detsamma. De skiljer sig inte alls åt.

Namn och former kan skilja sig åt men den gudomliga (atmiska) grunden är en och densamma. Att utveckla tro på denna gudomliga princip om enhet, följa den gudomliga vägen och erfara gudomlighet är varje människas rättighet. Det är något varje människa förtjänar och har rätt till.

(Sathya Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "*Govinda Hare Gopala Hare...*").

Ur: *Sanathana Sarathi*, augusti 2010, s.226-232, 248.

Hela världen genomsyras av Sai

Indulal Shah och Sarla Shah

Gudomlig inkarnation

Det finns en högsta kosmisk energi oftast kallad Gud som är obegränsad, bortom tid och rum, helt oberoende av någonting, utan specifika kännetecken och med totalt medvetande. Till följd av denna energis vibrationer uppstod universum med de fem elementen (panchamahabhutas) eter, luft, eld, vatten och jord. Detta följdes av utvecklingen av levande organismer genom permutationer och olika kombinationer av dessa fem grundelement. Den växelverkan som sker i kosmos mellan det levande och det oorganiska i det inre och det yttre leder till brist på samordning, disharmoni, oordning och allmänt kaos i kosmos. Under sådana skeden antar den högsta kosmiska gudomliga energin en förtätad materiell livsform – en mänsklig kropp – i avsikt att bringa ordning i detta kosmiska spel genom att etablera regler, normer, procedurer, riktlinjer, principer, teorier etc.. En sådan mänsklig kropp som innehåller den högsta kosmiska och gudomliga energin i en förtätad form kallas för avatar, en gudomlig inkarnation.

Sådana inkarnationer i det förflutna gavs namn som Rama, Krishna, Buddha, Jesus och andra namn. Vår tids avatar är Sathya Sai Baba, som föregicks av Shirdi Sai Baba. Den alltid närvarande och eviga högsta kosmiska gudomliga energin i form av Sathya Sai Baba var fysiskt verksam från 1926 till 2011 och har därefter verkat på det kosmiska planet.

Det bestående arvet efter Sathya Sai Baba

Prasanthi Nilayam-templet är sätet för denna rena universella gudomliga energi. Med Sai Babas stadigvarande boning här i form av Hans Maha

Samadhi (Hans fysiska kropps sista viloplats) har detta tempel nu blivit centrum för den högsta gudomliga energin som strålar ut åt världens alla hörn, och dessutom utgör det en oändlig källa till frid och sällhet för alla pilgrimer. Liknande andliga center har etablerats av Sathya Sai Baba i olika delar av Indien, såsom Dharmakshetra i Mumbai (Bombay), Sivam i Hyderabad, Sundaram i Chennai (Madras), Sri Sathya Sai International Centre i Delhi, Anand Vilas i Shimla, Trayee Brindavan i Bengaluru (Bangalore) och Chaitanya Jyoti i Puttaparthi. Ett stort antal liknande center har också etablerats i alla andra delar av världen. Dessa utgör alla en del av det bestående arvet efter Sathya Sai Baba.

Sathya Sai Baba har startat föredömliga projekt såsom de stora dricksvattenprojekten för den indiska befolkningen, de unika utbildningsinstitutionerna och sjukhusen till förmån för miljoner studerande och fattiga människor. Ett omfattande nätverk av center för utbildning av barn och ungdomar i mänskliga och andliga värden (Bal Vikas) överallt i världen utgör också lysande exempel på Hans omsorg om mänskligheten.

Sri Sathya Sai Central Trust och ett omfattande nätverk av Sathya Sai Seva-organisationer – 2033 stycken i 135 olika länder – som utför osjälviskt tjänande på landsbygden (grama seva) och delar ut mat och kläder till fattiga (narayana seva) och på annat sätt utför osjälviskt tjänande inom olika sociala områden är föredömliga exempel på institutioner för tjänande av mänskligheten.

Det värdefulla arvet efter Sathya Sai Baba innefattar också böcker skrivna av Honom, tidskrifter som Sanathana Sarathi och Bal Vikas och en omfattande Sai-litteratur.

Sist men inte minst måste nämnas Sathya Sai Babas ytterst hängivna och osjälviska anhängare som ständigt kontemplerar på Honom och fortsätter Hans gudomliga livsuppgift av hela sitt hjärta.

Det ovan beskrivna utgör bara en bråkdel av det gudomliga arvet efter Sathya Sai Baba. Det arv som Sathya Sai Baba har efterlämnat måste ständigt växa och med full kraft flöda ut över hela Indien och övriga världen.

En andlig revolution i det tysta

Vi har upplevt revolutioner inom politiska, sociala och ekonomiska områden och också revolutioner inom konst och kultur, men vi har inte varit med om en andlig revolution som innebär en så fullständig transformation och översyn av prioriteringarna i ett samhälle. Vi som lever i denna tidsålder är högst välsignade som får bevittna denna andliga revolution som äger rum för första gången i människans historia. "Revolution" är det mest adekvata ordet för den enastående förändring som Sathya Sai Baba har satt igång i människors liv genom Sin gudomliga mission. Det gäller både indier och människor i åtskilliga andra länder – österlänningar såväl som västerlänningar. I själva verket syftar denna gudomliga mission till att lyfta hela mänskligheten från den själviska materialismens träsk (som skapar fiendskap mellan människor) och förena människor i ett kärlekens band.

Det finns åtskilliga vågrörelser i denna enande ström, Sathya Sai Babas "tysta andliga revolution", som är på väg att knyta samman hela mänskligheten till en familj under det gudomliga skyddet av de mänskliga värdena: sanning, rättfärdighet, frid och kärlek. Revolutionen är "andlig" eftersom den varaktigt präglar varje hjärta med Sais kärlek och binder samman mänskligheten i en evig andlig kraft som är Gud. Den är "tyst" då detta uppvaknande av gudomlig kärlek kommer stillsamt likt gryningen inom vårt eget hjärta. Vi Sai-hängivna som omfattar åtskilliga miljoner människor från olika religioner, kulturer, nationaliteter och spridda över hela världen, känner redan i dag i det nya millenniet, när denna revolution börjat ett starkt band av gudomligt släktskap med varandra som vi med rätta kallar "Sai-familjen". I detta sammanhang kan det vara värdefullt att se vad Sathya Sai Baba säger:

"Det pågår nu en revolution – kraftfullare och mer genomgripande än någon annan människan hittills genomgått – som varken är politisk, ekonomisk, vetenskaplig eller teknologisk utan djupare och mer fundamental. Det är den andliga revolutionen, där kärlek är både medlet och

målet. Den kommer att väcka till liv kärlekens källor i hela världen, både på utbildningens, moralens, juridikens, politikens, handelns och vetenskapens områden. Den kommer att inspirera människan till kärleksfullt tjänande och därmed uppenbara mänsklighetens broderskap och Guds faderskap. Alla människor, var de än befinner sig, vilken ställning de än har och vilken tro de än bekänner sig till, kan delta i denna revolution och bli instrument för att befria mänskligheten från dess egen okunnighet.”

Två plan: det individuella och det globala

Det är lika anmärkningsvärt att denna andliga revolution som har satts igång av Sathya Sai Baba äger rum samtidigt på två plan – det individuella och det globala. För det första förändrar Sathya Sai Baba på ett genomgripande sätt individens närmande till andlighet genom att tillföra de individuella andliga övningarna nya dimensioner, förenliga med nutidens krav. I detta nya tillvägagångssätt förenas andlighet med vetenskap, vävs in i vårt dagliga liv, och individens andliga övningar utvidgas till familj och samhälle. Framför allt har det förvandlat tjänande av människan till en andlig övning som får oss att erfara det gudomliga i alla. På det globala planet började Sathya Sai Baba genomgripande förändra och stärka bandet mellan människa och människa genom att för hela mänskligheten framhålla att det bara finns en Gud (sanningen om att det gudomliga finns inom människan), en religion (osjälvisk kärlek), ett språk (hjärtats språk) och en samhällsklass (mänskligheten). Det mest utmärkande för denna revolution är Babas bestämda vägran att låta någon överge den religion hon fötts till och i vars anda hon uppfostrats. ”Jag har kommit” säger Baba, ”inte för att förringa eller döma ut någons tro, utan för att stärka och stödja var och en i sin egen tro – så att en kristen blir en bättre kristen, en muslim en bättre muslim och en hindu en bättre hindu.”

Gränslös kärlek

Vilket "vapen" har Sathya Sai Baba använt för att påskynda denna andliga revolution som ska transformera mänsklig existens till en pilgrimsfärd till Gud? "Vapnet" är "gränslös kärlek". Vid ett informellt möte för några

månader sedan frågade en hängiven Sathya Sai Baba: "Sai Baba, vilken är hemligheten bakom den förvandling många olyckliga personer upplever i Din närvaro?" Baba svarade: "Jag lever med erfarenheten att Jag är ett med alla. Jag är ett med allt och med varje mänsklig varelse. Min kärlek flödar ut till alla, och Jag ser var och en som Mig Själ. Om någon besvarar Min kärlek från djupet av sitt hjärta möts Min kärlek och hans kärlek i fullkomlig harmoni och han botas eller förvandlas." Det fanns alltså inga gränser eller hinder för Sai Babas kärlek och likt solen som är till för alla lyste den på alla vare sig det var en soldyrkare eller en nattuggla. Hans kärlek hade dock ögon, en miljon ögon utspridda överallt liksom stjärnorna. Denna kärlek attraherade ett rent hjärta, medan den smälte och förvandlades till medlidande vid åsynen av svårt lidande.

Det är denna revolution, spridandet av kärlek och fördragsamhet i denna oroliga tid genom frid och glädjebbringande andlighet, som är Sathya Sai Babas huvudsakliga mission. Igångsatt av Sai Baba kommer denna revolution med säkerhet att bli framgångsrik, eftersom Sai Baba lägger största vikt vid den individuella förvandlingen. Om individen förvandlas till det bättre kommer också samhället och den värld i vilken individen är en del också att förbättras. Sai Baba sade: "Sprid kärlekens frön i dystra och ödsliga hjärtan. Då kommer skott av kärlek att få ödemarken att grönska av glädje. Blomstrande kärlek kommer att fylla luften med ljuva dofter. Floder av kärlek kommer att forsa fram i dalarna och alla fåglar kommer att kvittra och alla barn kommer att sjunga kärlekens sång..."

Sathya Sai Babas ovärderliga tjänande av mänskligheten

Sathya Sai Baba har ägnat sig åt osjälviskt tjänande av mänskligheten i stor omfattning sedan 1965. Hundratusentals hängivna från utlandet och från Indien har velat delta och har genom fysiskt, intellektuellt och ekonomiskt tjänande bidragit till att fullfölja Sathya Sai Babas olika projekt. De har gjort detta för att visa Sai Baba sin kärlek och tacksamhet, eftersom Han inte bara har löst materiella problem i deras liv utan också

har transformerat deras livssyn från en med en högst egoistisk inställning till en med humanitära och vidsynta filantropiska mål. Sathya Sai Baba tog Sig an och fullföljde sådana mycket kapitalkrävande projekt för samhällets välfärd som regeringen borde åtagit sig men inte kunde genomföra, antingen av ekonomiska eller administrativa eller politiska orsaker. Inga massmedier har under de senaste 45 åren gjort sig besvär att sprida information om dessa projekt. Projekten omfattade införande av utbildning baserad på mänskliga värden på alla nivåer från förskolenivå till magisterexamen och doktorsgrad, tillhandahållande av medicinsk och hälsobefrämjande vård för de fattiga, behövande och nödlidande samt kontinuerlig hjälp och utveckling av fattiga byar genom att erbjuda dess invånare möjligheter till självförsörjning och arbete osv. Dessa är otroliga insatser av någon som lämnade Sin skolutbildning vid 14 års ålder och gav Sig in på den gigantiska uppgiften att lyfta mänskligheten materiellt, socialt och andligt och som sedan genomfört denna uppgift på ett förunderligt sätt. Dessa insatser är så storslagna, enastående och överträffade i mänsklighetens historia att det ingenstans i världen finns instiftat ett pris som ett sådant gigantiskt humanitärt arbete förtjänar. De befintliga priserna såsom Nobelpriset eller en titel som Bharat Ratna (indiskt pris för de högsta insatser inom litteratur, konst, vetenskap eller stora insatser för samhället i Indien, ö.a.) kan inte alls göra rättvisa åt Sathya Sai Babas insatser. Ingen titel, inget pris i världen kan ge fullständig rättvisa åt Sai Babas insatser för den lidande mänskligheten. Därför kallar folk i allmänhet Honom för "Bhagavan" och erkänner Honom som en gudomlig inkarnation (avatar), mänsklighetens befriare, ända sedan Hans skoltid.

*Må alla världar få lycka och frid.
(samasta lokah sukhino bhavantu)
« sanskrit-vers »*

Utdrag ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011, s. 350-354.

Jag ger mig inte av någonstans

Diana Baskin

När Sathya Sai Baba lämnade Sin fysiska kropp lämnade Han efter Sig ett djupt tomrum i mitt hjärta, och sedan den dagen som påverkade mig djupt har jag bett Honom att fylla den ständiga smärtsamma tomheten med Sin kärlek.

Sathya Sai Baba, vårt hjärtas innersta

Sai Baba blev min andliga läromästare (guru) 1969 när jag kom till Indien första gången. Han tog på Sig uppgiften att lära mig principerna för ett andligt liv genom att bygga en stadig grund förankrad i rättfärdighet. Senare blev Han min mor genom att ta på sig uppgiften att fostra mig, acceptera mig och ge mig Sin villkorlösa kärlek. Slutligen övertog Sathya Sai Baba 1979 rollen som far genom att presentera mig för min man, Robert, leda vår bröllopsceremoni och fortsätta ge Sitt stöd och Sin vänliga kärleksfulla vägledning under hela vårt äktenskap.

Sathya Sai Baba fanns i vårt hjärtas innersta. Under de senaste 40 åren inriktades vårt liv helt på Honom, och vår förväntan inför de resor till Indien som gjorde det möjligt att uppleva Hans fysiska närvaro var det som gav näring åt våra liv. Min man och jag var förkrossade och förtvivlade efter den plötsliga förlusten av vår andliga mästare, vår moder och vår fader.

Sathya Sai Baba lärde oss dock att inte vara svaga, och när sorgen var som störst kom Hans undervisning genast till min hjälp och gav mig styrka och stöd, och påminde mig samtidigt vänligt om att allt har sin tid.

När mannen till en av våra vänner dog sa Sai Baba till henne att hon kunde sörja sin mans död, men endast en kort tid. Därefter måste hon släppa sorgen för annars skulle hon inte kunna leva ett meningsfyllt och bra liv.

Sathya Sai Babas sista ord

Jag förstod intellektuellt att för att visa min vördnad inför Sathya Sai Baba och Hans undervisning måste jag praktisera denna, bemästra mina känslor och fokusera på positiva och konstruktiva tankar. Detta hjälpte i viss utsträckning, men det var inte tillräckligt för mig. Jag längtade efter att återfå den direkta hjärta-till-hjärta kontakt med Sai Baba som fyller livet med glädje.

Sathya Sai Baba hade inte bara förutsett det problem jag skulle råka ut för, utan hade också i Sin gränslösa medkänsla, mig ovetande givit mig lösningen kort tid innan Han lämnade Sin fysiska kropp.

En morgon efter lovsången (bhajan) när Sai Baba var på väg tillbaka till sin bostad stannade Hans bil framför mig, och när chauffören vevade ner rutan vinkade Sai Baba åt mig att komma närmare. Hans röst var mycket svag och jag fick böja mig framåt och läsa Hans läppar för att uppfatta Hans ord. I slutet av vårt korta samtal sade Han något som var så ovanligt och oväntat i sammanhanget att jag fick be Honom upprepa det. Dessa ord var de allra sista som Sathya Sai Baba sade till mig.

Under året som gick efter detta samtal begrundade jag Hans ord och frågade mig vad de kunde betyda men kunde inte förstå varför Han uttalade dem just då, och inte heller kunde jag finna någon form av dold betydelse bakom dem. Inte förrän några veckor efter Sathya Sai Babas bortgång, mitt under min stora sorg och saknad, slog det mig som en blixtnöjning från klar himmel! Jag inte bara förstod vad Han menade ur advaitafilosofiens djupare enhetsperspektiv, utan minnet av vad Han hade sagt hade förmågan att återknyta den dyrbara hjärta-till-hjärta kontakten med Honom och fylla mitt hjärta med kärlek. De mäktiga orden fyllda av sanning, kärlek och visdom som Sathya Sai Baba så ljuvligt viskade var: "Jag ger mig inte av någonstans."

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011, s. 356, 358.

Upplevandet av sällheten i Sathya Sai Babas gudomliga närhet

B.N. Narasimha Murthy

När vår älskade Gud tog formen av Sri Krishna för fem tusen år sedan gav Han mänskligheten många befriande löften. Några av de mest slående av dessa finns nedskrivna i Bhagavad Gita:

”Jag kommer att sörja för de av Mina hängivna som är orubbliga i sin hängivenhet.”

”Även den värsta syndare kommer att frälsas om han ständigt sjunger Mitt namn. Han kommer snart att bli en ädel person och vinna evig frid. Mina hängivna kommer aldrig att gå förlorade. Det är Mitt gudomliga löfte.”

Gud som gav mänskligheten sådana underbara och storsinta löften har också uttryckt Sina farhågor och bekymmer för mänskligheten i samma skrift:

”När Jag antar mänsklig gestalt inser inte dåraktiga personer att Jag är den yttersta sanningen, alla varelsers Herre.”

”Min gudomliga verklighet uppenbaras inte för alla eftersom den döljs av den världsliga illusionen (yogamaya). Den vilseledda världen inser inte att Jag är grunden för all existens, en grundval som varken föds eller dör.”

Dessa uttalanden kan låta som Guds klagomål på människan. Dessa farhågor rättfärdigas när vi tänker på vad människorna gjorde när Gud tog mänsklig gestalt som Sathya Sai Baba i vår egen tid. Jag kan naturligtvis bara tala om vad jag själv gjorde, men då jag känner människans natur kan jag åtminstone gissa vad andra kunde gjort. Här syftar jag bara på dem som betraktade sig som Hans hängivna, inte på dem som aldrig trodde på Honom, inte heller på dem som kritiserade och förtalade Honom och hans ”hängivna” in i det sista.

Sathya Sai Babas gränslösa kärlek

Jag hade lyckan att träffa Sathya Sai Baba redan när jag var 19 år och försökte överlämna mig åt Honom och i fortsättningen leva i enlighet med Hans bud. Som de flesta "hängivna" misslyckades jag dock ofta i mina försök och lyckades några gånger! Nu kan jag erkänna att jag oftast inte uppförde mig på det sätt jag borde ha gjort mot Gud i mänsklig gestalt! Detta trots att jag ansågs vara en av Hans närmaste hängivna som hade förmånen att erbjudas oräkneliga tillfällen av Honom att få vara i Hans fysiska närhet. Han gav mig underbara chanser att tala personligen med Honom och bli tilltalad av Honom, ibland i timmar i sträck. Han gav mig förmånen att få bistå Honom i Hans mission under hela mitt liv fram till i dag. Han tog med mig till många platser och gav mig möjligheter att uppleva Hans gudomliga storhet. Han gav mig oräkneliga chanser att i Hans omedelbara närvaro tala inför både en liten och mycket stor publik. Han tillrättavisade mig många gånger och berömde mig också många gånger, både privat och offentligt.

Han sörjde för alla mina behov, både materiella och andliga. Han kom till och med till mitt rum två gånger bara för att se till mig när jag var sjuk. I själva verket färdades Han 1982 hela vägen från Prasanthi Nilayam till Muddenahalli för att besöka mig, och i april 2000 när Han var 75 år gick Han upp för trappan i studenthemmet i Brindavan för att bota mig i mitt rum.

Utan tvivel kände jag tidvis i mitt hjärta en oerhörd tacksamhet mot Honom, men jag känner i dag att jag inte gjorde allt det för Honom som jag borde ha gjort: Min kärlek till Honom var inte stabil, och inte heller tillämpade jag alltid Hans undervisning. Han förlät mig dock alltid och älskade mig trots mina otaliga felsteg. Detta får mig att i dag förstå varför en stor del av mänskligheten dyrkade Honom som Gud. Han förkunnade många gånger: "Jag har alltid tillämpat och framhållit endast en princip, och det är kärleken!"

Från Muddenahalli till Prasanthi Nilayam

Varför drabbades jag av dessa brister? Borde jag skylla på den världsliga illusion som döljer Sathya Sai Babas gudomlighet (yogamaya) eller på min egen svaghet? Jag kan inte skylla på den förra eftersom Han varnat mig för den redan den dag Han tog mig närmare Sig. Det var den sjunde augusti 1983. I och med soluppgången denna för mig betydelsefulla dag vändes ett nytt blad i mitt livs bok. Det var den dag jag avancerade från att uppleva gudomlig nåd till att få leva i gudomlig närhet. Det var den dag då Sathya Sai Baba kallade mig från Muddenahalli till Prasanthi Nilayam, välsignande mig med den underbara möjligheten att få tjäna Honom i Hans omedelbara närhet. När jag vaknade den morgonen fylldes mitt hjärta till brädden med en överjordisk glädje. Fastän jag inte fått några instruktioner från Sathya Sai Baba att vara beredd att resa från Muddenahalli till Prasanthi Nilayam den dagen, kände jag intuitivt att det skulle bli dagen för uppfyllandet av mitt hjärtas djupaste längtan. Baba hade redan några dagar tidigare kallat mig till Brindavan och avslöjat för mig Sin avsikt att be mig komma till Prasanthi Nilayam för att där tjäna som föreståndare för universitetets studenthem. Jag hade kvällen innan fått veta att Sathya Sai Baba skulle resa från Brindavan till Prasanthi Nilayam denna morgon. Sathya Sai Baba hade dock inte givit oss någon antydning om att Han tänkte besöka Sathya Sai Grama på vägen. Varje gång Sathya Sai Baba reste mellan Whitefield och Prasanthi Nilayam brukade några av mina kolleger och jag ställa oss och vänta på huvudvägen som ledde till Prasanthi Nilayam. Till denna väg var det sju kilometer från Sathya Sai Grama. Sathya Sai Baba brukade vanligen stanna bilen när Han såg oss vid vägkanten och välsigna oss genom att acceptera några blommor och frukter.

Så snart vi denna morgon fick veta att Sathya Sai Baba åkt från Brindavan lämnade Sri Gangadhara Bhat och jag universitetsområdet och kom fram till huvudvägen. Sedan fortsatte vi ungefär fem kilometer till mot Whitefield (Bangalore) och väntade vid vägkanten. Sathya Sai Baba anlände dit kvart i nio. Han stoppade bilen bredvid oss, vevade ner rutan

och välsignade oss genom att lyfta upp Sin hand. När vi gick närmare Honom, sade Han: "Jag kan inte komma till Muddenahalli i dag. Jag kommer nästa gång," och tog emot några blommor och frukter som vi offrade till Honom. Sedan frågade han oss: "Hur kom ni hit?" Vi visade vår bil som vi parkerat längre bort. Sathya Sai Baba bad mig stiga in i Hans bil och bad Sri Gangadhara Bhat att följa efter Honom.

När jag satte mig i framsätet i Sathya Sai Babas bil fick jag se två äldre hängivna som åkte med Honom i bilen och även en före detta student i Hans college som körde bilen. När bilen kom igång igen gav Sai Baba oss en bit mat att äta. Eftersom Sai Baba sagt att Han inte skulle besöka Muddenahalli den dagen trodde jag att jag bara skulle åka med Sai Baba en liten stund. Jag ville inte slösa bort den korta stund jag fick vara tillsammans med Honom genom att äta. Jag vände mig om och gav Honom en bönfallande blick och bad till Honom: "Baba, jag ber Dig, stanna till i Muddenahalli några minuter. Studenter och lärare kommer att gynnas av att uppleva Din darshan och de kommer att bli mycket lyckliga."

"Inte idag, men jag kommer helt säkert nästa gång."

Fastän jag inte upprepade min vädjan fortsatte mitt hjärta att be. Sai Baba frågade mig: "Hur mår pojkarna?" "Baba, de mår bra. De tycker mycket om att lyssna till beskrivningarna av Sathya Sai Babas storhet och till berättelserna om Honom."

"Det gör mig glad! Unga sinnen behöver ständigt övertygas och sporras. Jag vet att dina lärare är bra på det."

Efter några minuter kom vi fram till korsningen där vägen från Muddenahalli anslöt till huvudvägen. Eftersom jag väntade mig att Sai Babas bil skulle fortsätta raka vägen till Puttaparthi var jag inställd på att säga adjö till Honom och stiga ur, men till min stora glädje sade Sathya Sai Baba till den unge föraren: "Sväng till vänster. Låt oss åka till skolan i Muddenahalli. Narasimha Murthy ber så intensivt om det!" Sedan vände Han sig till mig och sade: "Du ser, Narasimha Murthy! Sathya Sai Babas hjärta är som smör. Lite värme kan lätt smälta det!...men Jag kommer bara att stanna några minuter på skolan."

Djupt rörd av Hans vänlighet betonade jag för Honom: "Baba, jag saknar ord för att uttrycka min tacksamhet!" Han sade genast: "Du behöver inte tacka. Det räcker om du är lycklig...är du lycklig?"

"Baba, jag är mycket lycklig. Tack vare Babas nåd saknar jag inget i livet...Jag inväntar Babas uppmaning att flytta till Prasanthi Nilayam."

"Det gör mig mycket glad. När kan du komma dit?" "Baba, jag kan komma redan i dag!" "Utmärkt, men hur mycket tid behöver du för att packa ihop dina saker?" "Baba, jag kan vara klar om en halvtimme."

Sai Baba såg förvånad ut, men sade: "Då kan du följa med Mig redan i dag."

Mitt hjärta tog ett glädjeskutt och hoppade över ett eller två slag. Jag sade: "Baba, det här är min stora lyckodag. Jag är mycket tacksam!" och vände mig mot Honom med vördnadsfullt sammanförda händer. Sai Baba böjde Sig fram och strök vänligt över mitt huvud med Sin hand. När vi kom fram till Sathya Sai Grama blev det stor glädje och begeistring. Inom trettio minuter var jag redo att tillsammans med min Gud åka till Prasanthi Nilayam, och jag upplevde en obeskrivlig känsla av fullbordan, men när jag tittade ut och såg hundratals studenter och många av mina kolleger i tårar, kom en egendomlig och oförklarlig känsla över mig!

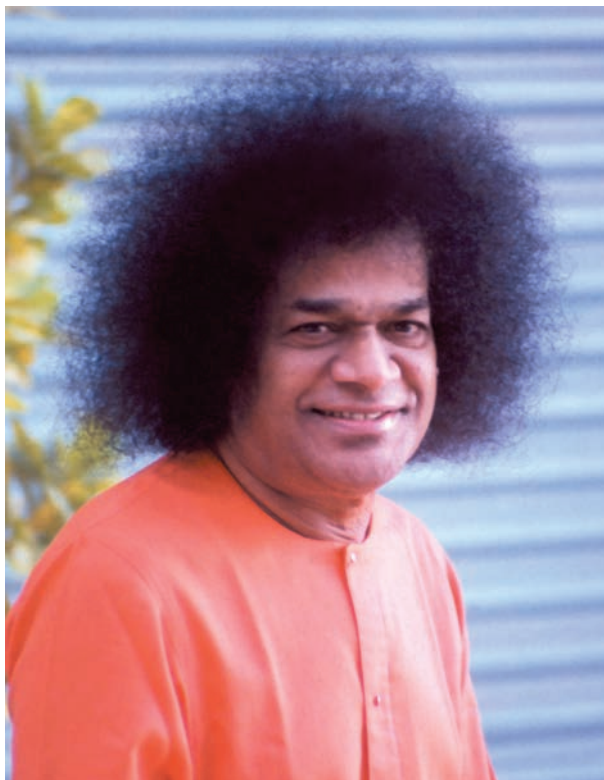
Den gudomliga gåvan att få bo och tjäna i Guds närhet var den högsta välsignelse jag benådats med. Jag betraktade den som mitt livs själva mål. Givetvis var min längtan att få stanna kvar där resten av mitt liv!

Den gudomliga inkarnationen (avataren) och den världsliga illusionen som döljer Hans gudomlighet (yogamaya)

En äldre hängiven, en betydande befattningshavare i Sathya Sai-organisationen som var min vän och ofta besökte Sathya Sai Babas gudomliga boning, gratulerade mig efter darshan nästa morgon till den stora lycka som förunnats mig och sade: "Sathya Sai Baba är som eld. Du har kommit Honom mycket nära. Många som kommit Honom nära har förspillt denna nåd på grund av brist på renhet i sinnet. Må Sathya Sai Baba stötta dig så

att du kan åtnjuta Hans närhet livet ut!” Jag insåg hans omsorg om min välgång och tackade honom.

Hans råd, fastän välmenta, utlöste många tankar och känslor i mig som ledde till djup oro och osäkerhet. Naturligtvis fortsatte jag be till Sathya Sai Baba. Jag kom ihåg Guds ord i Bhagavad Gita om den världsliga slöja som döljer Hans gudomlighet (yogamaya)! Jag erinrade mig också några av Sai Babas egna uttalanden:

”Eftersom jag går omkring bland er, äter som ni och talar som ni förleds ni tro att Jag bara är en vanlig människa som ni andra. Jag måste varna er för detta misstag. Ni förleds också av att Jag sjunger med er och skämtar med er och engagerar Mig i olika aktiviteter med er. Närsomhelst kan dock Min gudomlighet avslöjas för er. Ni måste vara redo, förberedda för

detta. Eftersom gudomligheten är dold av en människokropp måste ni bemöda er om att genomskåda den illusion (maya) som döljer den för era ögon!”

Gudomlig inkarnation (avatar) och den världsliga illusionen som omger en gudomlig inkarnation (yogamaya) blev det jag kontemplerade över under de följande två dagarna. Sathya Sai Baba hade uppmanat mig att först efter några dagar flytta in i studenthemmet som dess föreståndare. Därför hade jag gott om tid för kontemplation och eftertanke i stillhet. Under dessa dagar sörjde Sri Kutumba Rao, Sri Sathya Sai Central Trusts sekreterare, för mina behov enligt Sathya Sai Babas instruktioner. Han brukade ofta titta in i mitt rum för att fråga om jag behövde något. Eftersom han var djupt hängiven Sathya Sai Baba sedan många år tillbaka tänkte jag fråga honom om hans förståelse av ”Sathya Sai Baba och Hans yogamaya”. När han kom till mitt rum en kväll frågade jag honom: ”Det sägs att Sathya Sai Babas gudomlighet omges av en världslig illusion (yogamaya). Vad är er åsikt om detta?” Utan att blinka svarade han: ”Narasimha Murthy, det är ingen vanlig världslig illusion (maya) som döljer Sathya Sai Babas gudomlighet för oss. Det är en mycket stark världslig illusion (mahamaya)!”

Det han sa gjorde mig mycket nervös och jag frågade honom: ”Hur kan vi klara av detta?” Han var minst 20 år äldre än jag, och han var inte den som log eller skrattade ofta, men nu log han spontant och sade: ”Det är inget att oro sig för. Vi måste ständigt be till Honom. Han är mycket barmhärtig. Han är speciellt vänlig mot dem som är nära Honom. Han vet om våra svagheter!”

Jag begrundade länge hans påstående den kvällen och beslöt till sist att ställa min fråga till Sai Baba själv och vädja om Hans nåd och vägledning. Nästa morgon kallade Sathya Sai Baba mig och några utländska hängivna till en intervju. Han talade till oss i ungefär tjugo minuter om andliga ämnen och det var första gången Sathya Sai Baba bad mig översätta Hans tal från telugu till engelska. Hela tiden tänkte jag på hur jag skulle formulera den fråga om yogamaya jag ville ställa till Honom! Efter talet

tittade Sathya Sai Baba på klockan jag hade på min handled och sade: "Det är en mycket gammal klocka. Du påbörjar en ny arbetsuppgift idag, och Jag kommer att ge dig en ny klocka!" Sai Baba roterade Sin hand och materialiserade en klocka. Det hördes förtjusta utrop i rummet när klockan sågs komma fram i Sathya Sai Babas hand från ingenstans! "Den bästa klockan till den bästa pojken!" sade Baba glatt och gav den till mig. Därefter kallade Han var och en av familjerna separat till ett angränsande rum och talade till dem och jag var den siste som kallades till ett enskilt samtal. Sai Baba verkade mycket lycklig och kärleksfull. Han sade: "Jag är mycket mycket nöjd med dig. Efter ett enda ord från Baba lämnade du Muddenahalli-skolan och kom hit. En sann andlig sökare bör visa denna form av obundenhet. Vad önskar du? Be mig. Jag kommer att ge dig det! Allt finns här!" sade Han och visade Sin högra handflata.

"Baba Du har gett mig allt. Du har uppfyllt mitt hjärtas önskan att tjäna Dig. Vad mer behöver jag?"

"Du är en god pojke!...men be mig om någonting."

"Baba, välsigna mig med att låta mig leva vid Dina lotusfötter för alltid!" Dessa ord flödade fram spontant från mitt hjärta.

Sai Baba placerade Sin högra handflata på mitt nedböjda huvud och sade: "Må det bli så!"

Jag blev utan tvivel överlycklig, men kände att det var ett lämpligt tillfälle att ställa den fråga jag brytt min hjärna med. Jag sade med stor tvekan: "Baba, det sägs att en mycket kraftfull världslig illusion (yoga-maya) omger Sathya Sai Baba..."

Sai Baba skrattade högt och frågade: "Vilka säger det?"

"Baba, det står även i Bhagavad Gita."

"Oroa dig inte för det. Om du utvecklar en känsla av fullständigt överlämnande till Sai Baba kan ingen världslig illusion (maya) påverka dig" förklarade Baba och uppmanade: "Utveckla en sådan attityd av överlämnande." Jag böjde mig ner och lade mitt huvud på Hans lotusfötter.

När jag kom ut från intervjurummet kom jag ihåg Guds försäkran i Bhagavad Gita: "Min gudomliga maya som grundar sig på de tre gunas

(sattva, rajas, tamas, ö.a.) är svår att höja sig över, men de som överlämnar sig till Mig och tar sin tillflykt till Mig berörs inte av den.”

Från och med denna dag, som fyllde mig med sådan sällhet, njöt jag av lyckan att få leva i Sathya Sai Babas gudomliga närhet i Prasanthi Nilayam och Brindavan under hela 27 år, tills Sathya Sai Baba lämnade sin fysiska kropp den 24 april 2011. I enlighet med vad Han uppmanade mig ett år tidigare har jag nu återvänt till Muddenahalli för att fortsätta mitt tjänande i Hans gudomliga mission.

Det fullständiga överlämnandets väg

Var och en av oss har förstått Sathya Sai Baba i den utsträckning Han har uppenbarat Sin gudomliga verklighet för oss! För de lyckligt lottade som levde i Hans gudomliga närhet eller åtnjöt Hans gudomliga nåd är den väg Sai Baba Själv förordade, ”överlämnandets väg”, en väg som är resultatet av tro och kärlek. Hindret på denna väg utgörs av ens eget ego. Den världsliga illusionen (yogamaya) som omger en gudomlig inkarnation (avatar) får den hängivnes ego att tvivla på att det verkligen är det gudomliga som tagit mänsklig form. Denna påverkan får den hängivnes sinne att vackla mellan tro och tvivel. Så länge tvivel råder kan man inte överlämna sig. Därför innebär överlämnande att egot omintetgörs. Den hängivne bör målmedvetet sträva efter att uppnå detta. När tro och hängivenhet fyller hjärtat blir egot inaktivt. Avatarens yogamaya driver den hängivnes slumrande ego att gång på gång visa sig så att det kan uppmärksammas av den orubblige hängivne genom introspektion och slutligen elimineras. Naturligtvis möjliggörs övervinnandet av egot bara genom den barmhärtige avatarens oändliga gudomliga nåd. Han är alltid redo att hjälpa varje uppriktig andlig sökare. Sathya Sai Baba har sagt: ”Om ni tar ett steg mot Mig tar Jag hundra steg mot er!”

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011, s. 372-376, 381.

Vilket är sant?

När kung Janaka en kväll efter att ha ätit sitt kvällsmål samtalade med sina ministrar och hovmän kände han sig lite trött och drog sig tillbaka till sitt sovrum. Drottningen och kungens tjänstefolk följde honom till rummet och han somnade snart. När drottningen såg att kungen somnat gjorde hon tecken åt tjänarna att gå ut, medan hon själv satte sig bredvid kungen.

Efter en stund satte sig kungen plötsligt upp och började upprepa högt: "Vilket är sant, det här eller det där?" Drottningen blev mycket orolig och ställde honom många frågor, men utan att svara på hennes frågor fortsatte kungen säga: "Vilket är sant, det här eller det där?" Då bad drottningen tjänarna att hämta ministrarna. Dessa kom och frågade kungen vad problemet gällde, men kungen upprepade bara samma sak: "Vilket är sant, det här eller det där?"

Ministrarna tillkallade då den vise Vasishtha. Denne frågade kungen: "O konung! Vad har hänt?" Men även när den vise Vasishthas frågade upprep-

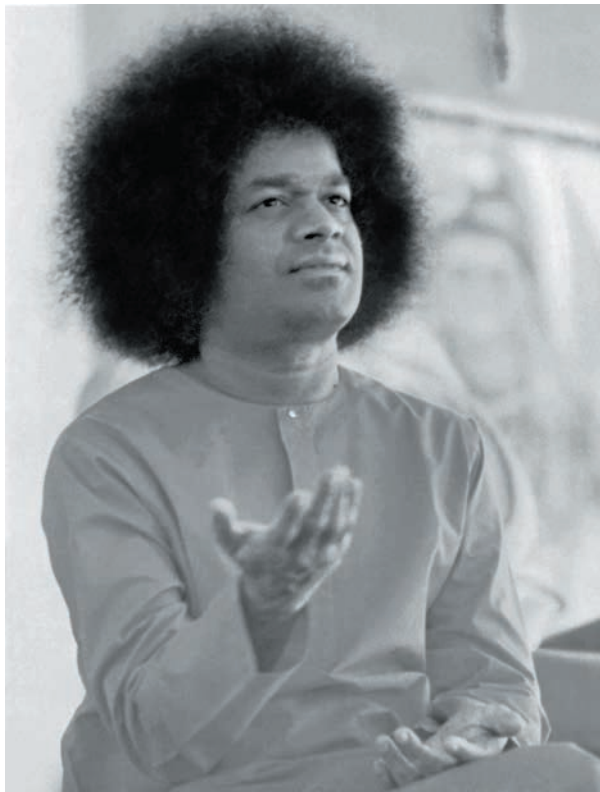
ade kungen bara samma sak. Vasishtha slöt sina ögon och mediterade. Eftersom han hade förmågan att kunna se både det förflutna, nutiden och framtiden, förstod han vad kungen upplevt.

Han sade: "Kungen hade en dröm när han sov. Det han såg i drömmen var följande: Han drömde att han hade förlorat sitt kungadöme och därför vandrade i en skog. Där kände han intensiv hunger och började ropa: "Jag är hungrig, jag är hungrig." En grupp tjuvar satt och åt något i närheten. När de såg honom tänkte de: "Stackarn ser ut som en kung!" och gav honom lite mat. När kungen sträckte ut sina händer för att ta emot den erbjudna maten kom emellertid en örn flygande, dök ner och ryckte maten ur hans händer. Då han inte ens lyckades behålla den mat han fått började han ropa ännu högre: "Jag är hungrig, jag är hungrig." Precis då vaknade kungen. När han reste sig upp såg han att han låg på sin bädd i sitt palats' sovrum, medan han i drömmen däremot vandrade i en skog och ropade: "Jag är hungrig, jag är hungrig." Därför undrade kungen vilken av hans upplevelser som var sann!" Den vise Vasishtha klargjorde detta för alla närvarande.

Den vise Vasishtha vände sig därefter till kungen och gjorde honom medveten om den sanna verkligheten med orden: "O konung! Varken det ni upplevde i drömmen eller det ni upplever i vaket tillstånd är sant. Det som är sant är ni själv. Ni var närvarande i drömmen och ni är också närvarande i ert vakna tillstånd. Drömmen existerar inte i det vakna tillståndet och det vakna tillståndet existerar inte i drömmen. Det som existerar både i drömmen och i det vakna tillståndet är det som är sant."

När man lever i sann försakelse framstår livet bara som en dröm. När människan förstått att denna dröm kan upphöra när som helst bör hon leva sitt liv utan världsliga bindningar.

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011. s. 359, 362, Chinna Katha.

*Gud föds inte som avatar för att befria
människor från problem och sorger.
Svårigheter och sorger kommer
som en naturlig konsekvens av
ens handlingar i det förflutna.
Det gudomliga manifesterar sig som en avatar
enbart för att lära människan sanningen om kärleken.
Det är kärlek och uppoffring som gör människa gudomlig.*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Gems of Wisdom* s. 295.

Vinn Guds Kärlek

*Barmhärtighetens eller medkänslans blomma
bör ges som ett offer till Gud.*

I dag finns ingen medkänsla hos människor.

Deras hjärtan är hårda som sten.

Även sådana hjärtan kan dock smälta genom kärlek.

*Det finns ingenting i denna värld
som kärleken inte kan smälta.*

Med hjälp av kärlek kan man uppnå allt i denna värld.

*Alla människor på denna jord
måste hysa kärlek i sitt hjärta.*

Man bör inte använda denna kärlek i själviska syften.

*Kärleken mellan er och era föräldrar och
även mellan er och er hustru kan vara självisk.*

*Guds kärlek är dock aldrig självisk och
det finns ingen egennytta i den.*

Gör därför ert yttersta för att förtjäna Guds kärlek.

- Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2012, baksidan.

